

[Gustav Pedersen.]

forelægges udvalget for forretningsordenen, altså for et betydeligt bredere forum end hidtil, hvor det kun blev forelagt for præsidiets. Må jeg imidlertid i samme forbindelse gøre opmærksom på, at præsidiets administrative magt ikke er nær så stor, som adskillige mennesker er tilbøjelige til at tro. Vi havde i det regnskab, der nys blev aflagt, og som findes i fortrykket, langt de fleste af udgifterne indenfor de såkaldte bundne rammer. På et budget på lidt over 7 mill. kr. var 6 mill. kr. pensioner og lønninger. De fleste af disse er fastlagt enten i valgloven eller i lønningsloven, og den smule normeringsforskydninger, som præsidiets har indflydelse på, drejer sig kun om bagateller. En post som tryksager og indbinding var på 510 000 kr. — det er udgiften til folketingstidende og til lovforslagene, som præsidiets faktisk ikke har indflydelse på. Udgifterne til statsrevision og Nordisk Råd på ca. 182 000 kr. er fastlagt ved lov, og udgiften til den parlamentariske kommission på 188 000 kr., der jo ikke er en fortløbende bevilling, var ligeledes fastlagt ved beslutning af folketinget.

Af regnskabets andre poster kan jeg nævne, at kontorholdsudgifterne var på 88 000 kr., men heller ikke her har præsidiets fuld adgang til at skønne, fordi arbejdet skal udføres; man må jo have de nødvendige arbejdsbetingelser. Bladhold og bøger er også en følge af de krav, der stilles fra folketingets side, det koster 30 000 kr. Bygning, inventar, og hvad dertil hører, har præsidiets i virkeligheden kun begrænset herredømme over. Det vil altså sige, at når vi går regnskabet rigtigt igennem, er der ikke engang 50 000 kr. til hele præsidiets skønmæssige virksomhed; resten har det i virkeligheden kun at tage til efterretning i kraft af den virksomhed, der skal udføres her i tinget.

Jeg har ønsket at sige disse ting, fordi jeg samtidig gør opmærksom på, at man undertiden er tilbøjelig til at overvurdere de administrationsmuligheder, som visse kompetente forsamlinger har.

Dernæst skal jeg gøre et par bemærkninger om taletiden. Vi har fået en ekstra forhandling i den såkaldte åbningsdebat, det er altså et plus. Vi har endvidere fået udvalgsbehandling mellem anden og tredje

behandling, det indebærer også en forlængelse af den tid, vi skal bruge, og vi har praktisk talt altid nu to dage mellem anden og tredje behandling, hvilket kan afstedkomme yderligere forhandling under tredje behandling, i hvert fald i langt højere grad end hidtil. Så er der ganske vist i forslaget taget 10 minutter fra ordførerne ved første behandling, og ved forespørgslerne har ordførerne en halv time mindre til at svare på ministerens svar; imidlertid var der meget lang taletid for en forespørgelse, når vedkommende ønskede det, og det er meget sjældent, at denne ene time har været fuldt udnyttet. Det vil altså sige, at der er faktisk ingen nettogevinst med hensyn til nedbringelse af den samlede taletid, og vi må vel kunne være enige om, at hvis hovedparten af udvalgs møderne skal holdes udenfor den tid, der er møde i salen, ville det være ønskeligt, om man kunne vinde nogen tid fra møderne i salen — ja, også fordi tilstrømningen til møderne i salen sjældent er så formidabelt stor, at man har indtryk af, at der er trang til længere møder.

Jeg håber, at det skulle være muligt at forskubbe forhandlingen således, at første behandling bliver af kortere varighed. Det vil indeholde to fordele. For det første vil der herved vindes en del tid, uden at vi gør nogen skade ved at indvinde denne tid. For det andet vil adskillige af de indlæg, der kommer om enkelte paragraffer, blive mere værd, hvis indlæggene kommer, efter at paragrafferne har været til behandling i udvalget. Det vil selvfølgelig tage nogen tid, men jeg håber, at der kan blive enighed om at tilstræbe en udvikling i så henseende.

Hermed skulle jeg i virkeligheden have gennemgået det, som er afgørende ændringer, men jeg vil gerne føje til, at dermed er ikke gennemført en sådan reform af folketingets arbejde, at vi tør sige, at nu har vi det helt, som det skal være. Jeg gør for det første opmærksom på, at der endnu er tilbage forhandlingerne vedrørende finansudvalgets arbejde, forhandlinger, som kræver en overordentlig stor indsats. Jeg gør endvidere opmærksom på, at der nu for præsidiets og muligvis også for udvalget for forretningsordenen forestår et arbejde for at skaffe en bedre service for medlemmerne, mere støtte i deres arbejde, administrative